

בואו עד עת פטירתו¹², אבל אם ישאר להנפטר יורשי דאורייתא אשר ישכון בארץ החיים ובחו"ל לא יהי' יורשים אחרים אזי שייך העזבון להיורשים שבאה"ק, ואין להכוללים מזה רק כפי התקנות היינו המעשר של צפת שייך על החוב לאנשי ירושלים וטבריא תובב"א, והמעשר מירושלים וטבריא ת"ו שייך להכולל שבעיר שלו, גם זאת נאמר ונשנית באם שיהי' להנערד יורשים בארץ ובחו"ל אזי יהי' נגבה המעות חלוקה וקדימה מחלק יורשי חו"ל כפי חלקם למחצה ולשליש ולרביע וכו', ואפי' אם יצוה הנפטר את כל עזבונו ליורשו בארץ בכדי להברית תקנות הכולל מעזבונו לא עשה ולא כלום, גם אם יהי' לו בת יורשת דאורייתא באה"ק ג"כ יתנהג כתקנה הנ"ל, ברם אם תנשא בת יורשת לכולל אחר שאינו מכולל וואלין, אזי הדין שיקבלו השני כוללים מירושתה המחצה מהחלוקה וקדימה שקיבל מורישה כ"ו היותו בארץ, ומהנשאר יקבלו חמשה עשר למאה, ומה שישאר ויצא לחוץ הן לבן או לבת יורשת יקבלו חומש.

(ב) כל החורבות והקרקעות השייכים לכולל צפת תובב"א מעתה שייכים לשני עיירות הנו' לחלוטין עבור פרעון חוב הנ"ל.

(ג) גם בתים ובנינים שיש להכולל צפת תובב"א שייך ג"כ לשני עיירות הנו' לחלוטין ולצמיתות עלמין רק עד שלשה מאות קערבליך ולא יותר, היינו הבתים בגוים דוקא, ומה שיש בתים בצפת השייכים לכולל השוים יותר משלשה מאות קערבליך אינם שייכים להכוללים ירושלים וטבריא הנו', רק השכירות מהם שייך להם כ"ו משך סילוק החוב, ואחר סילוק החוב הנו' אזי כל ההכנסות הנו' יהי' שייך לכל עיר ועיר לעצמה.

(ד) ובאם שלא יקבלו ממוני טבריא וירושלים כל הנ"ל בלי שום תמורה כלל, ולא יוציאו את השט"ח מידי הנושים על אנשי עיה"ק צפת תובב"א, אזי יש כח לאנשי צפת ליקח מקופת הכוללים שלושת אלפים אדומים, היינו אלף אדומים בכל שנה במשך שלש שנים בלי הכשר שיהי' להם על סילוק חובתם, ואחרי כלות השלשה שנים מחויבים אנשי צפת לפרוע לטבריא ולירושלים כפי המגיע על חלקם בהשלושת אלפים אדומים הנו' ג"כ במשך שלש שנים.

גם זאת נאמר ונשנית באם שהמצא ימצא איש אשר לא ירצה לקבל חו"ק¹³ אזי יפול חלקו להכוללים לירושלים וטבריא לפרעון החובות הנו', ואחרי סילוק החובות

12. כאן הוסיף המעתיק בשני חצאי סוגריים: "תקנה זו נמצא ג"כ בתקנות כולל פרושים סי' ה' שנעשו ע"י הגר"י משקלאוו ודעימי' בשנת תקפ"ג, ועל' בספר התקנות שנדפס פעיה"ק שנת תר"ב שאצל אחינו הספרדים יש תקנות אחרות בזה".

13. חלוסה וסדומה.

מעיה"ק צפת ת"ו אם המצא תמצא איזה חוב של עיה"ק טבריא וירושלים תובב"א, כן יתנהגו בתקנות המבוארים לפרעון החוב מירושלים וטבריא ת"ו כמו שנהגו עם עיה"ק צפת תובב"א הכל כמבואר. מה שנכתב איך שמחויבים אנשי טבריא וירושלים להוציא השטרות מיד הנושים אעפ"כ אינם מוכרחים לסלק במזומנים להמלוים היושבים בעיה"ק צפת תובב"א שהם מכולל וואלין, רק יחלפו השטרות ויתנו שטרות אחרים בח"י תחתיהן להנושים אשר בצפת"ו, ויתנו להם ההכשר שמונה למאה לשנה כמבואר.

וזאת למודעי שכל התנאים המבוארים פה נעשה באופן היותר טוב עפ"י תחו"ל וכדעת הרשב"א זלה"ה וכתנאי בני גר ובני ראובן בתנאי כפול ובתנאי קודם למעשה ובקנא"ס¹⁴ ובמאני דכשר למקני' ב'.

ולאות אמו"ץ⁹ בא הרב הר"י הקדוש אדמו"ר קדוש ישראל רשכבה"ג עה"ת, והשדר"ן הנקובים ג"כ באו בח"י לאשר ולקיים ולמלאות רצון צדיק.

היום יום א' לך ה' ימים לחודש מרחשוון שנת ה' אלפים ושש מאות וארבע לבריאות עולם עור"ה כבוד"י עור"ה¹⁵ לפ"ק פ"ק סאדגערי והכל שריר וקיים.

הק' חיים אורי פייבוש הלוי שד"ר

הק' יעקב דוב בעריש מראמאן¹⁶

הק' נפתלי צבי שד"ר

הק' שאול יואל מליזענסק

ונאם ישראל ב"ר אבלי ז"ל מסאטניב

למען כבוד קדושת יושבי אה"ק ה' כל דבר אמת הנ"ל לפני הח"מ ולתוקף ואמו"ץ באעה"ח יום הנ"ל פה ק"ק סאדגערי.

ישראל במהור"ר שלום

14. ובקנין גמור אגב סודר.

15. גימטריא תר"ד.

16. ה"ה הגאון החסיד רבי יעקב דוב בעריש רבה של ראמאן בא עה"ח אף ששמו לא מופיעה בגוף ההסכם, ראה אודותיו ב"פרקי המבוא" פרק ד' — "נשיאות הסבא קדישא מרוז'ין" הערה 23.